

tion af de nævnte materialer (uran og plutonium er de vigtigste af disse, se i øvrigt definitionerne i art. 197). Agenturet har krav på alle de for optionsrettens udøvelse nødvendige oplysninger, og medlemsstaternes efterspørgsel efter og udbud af nævnte materialer skal formidles af Agenturet, der med enkelte undtagelser har eneret med hensyn til levering fra sælgere uden for Fællesskabet. Forskrifterne i kap. VI vedrørende forsyninger indebærer således temmelig indgribende forpligtelser for de enkelte medlemsstater. I overensstemmelse med princippet om lige adgang til forsyninger må Agenturet ikke gøre forskel på kunderne i medlemsstaterne med hensyn til den anvendelse, disse ønsker at gøre af de bestilte forsyninger. Undtagelse gælder dog, når den påtænkte anvendelse er ulovlig eller strider mod betingelser fastsat af leverandører uden for Fællesskabet.

Statutterne for Agenturet er vedtaget ved beslutning af Rådet (E. F. T. nr. 27 af 6. december 1958), og Agenturets virksomhed påbegyndtes 1. juni 1960, ligeledes efter rådsbeslutning (E. F. T. nr. 32 af 11. maj 1960).

Til udfyldning af reglerne i Kap. VI vedrørende forsyninger er udstedt en række forordninger og direktiver, som er anført i oversigten over de retsregler, der er udstedt i medfør af EURATOM-traktaten.

Siden dets oprettelse i 1960 har Agenturets betydning ved handel med de førnævnte materialer været begrænset, idet der mod forventning har været rigeligt udbud i forhold til efterspørgselen. Art. 76 foreskriver, at Rådet ved udgangen af en periode på 7 år at regne fra traktatens ikrafttræden (d. v. s. ved udgangen af 1964) kan stadfæste samtlige bestemmelser i kap. VI. I modsat fald fastsætter Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen nye bestemmelser vedrørende kapitlet. Stadfæstelsen fandt ikke sted, og Kommissionen fremlagde i stedet forslag til nyt kapitel VI. Det er imidlertid til dato ikke lykkedes at opnå enighed i Rådet om en ny udformning af kapitlet. Herefter har et medlemsland hævdet, at det nuværende kapitel VI efter 1964 har mistet sin juridiske gyldighed. Denne opfattelse deltes ikke af de øvrige fem medlemslande og heller ikke af Kommissionen, som indbragte spørgsmålet for Fællesskabets domstol. Denne har ved en dom i december 1971 statueret, at kapitel VI fortsat er gyldigt i sin oprindelige udformning. Hvilke forpligtelser, om nogen, der

i medfør af kap. VI vil påhvile et medlemsland pr. 1. januar 1973 er det for nærværende ikke muligt at præcisere.

Kapitel VII (art. 77-85): Sikkerhedskontrol

Kommissionen skal føre kontrol med, at malme, udgangsmateriale og specielle fissile materialer ikke anvendes til andre formål – det være sig civile eller militære – end de, som brugerne har erklæret, at de er bestemt til. Kommissionen skal endvidere påse, at bestemmelserne vedrørende forsyninger og alle særlige aftaler mellem Fællesskabet og et tredie land eller en international organisation vedrørende kontrollen respekteres.

Sikkerhedskontrollen er ikke begrænset til den fredelige udnyttelse af atomenergien, men kontrollen med materialer til forsvarsformål omfatter ikke materialer, som er under fabrikation specielt med sigte på sådanne formål, eller som efter behandling er anbragt i militære anlæg.

Dansk medlemskab af EURATOM vil indebære, at Fællesskabets sikkerhedskontrol må bringes til anvendelse i Danmark, hvor der hidtil for visse materialers vedkommende udføres kontrol fra Den Internationale Atomenergiorganisation i Wien (IAEA). I forbindelse med den kontrol, der i medfør af traktaten om ikke-spredning af kernevåben skal foretages af IAEA, vil der muligvis inden medlemskabets ikrafttræden blive indgået en aftale mellem IAEA og EURATOM om kontrollens udførelse hos de ikke-kernevåbenbesiddende stater i EURATOM, herunder følgelig også Danmark.

I medfør af art. 78 og 79 er der udstedt to forordninger (E. F. T. nr. 15 af 12. marts 1959 og E. F. T. nr. 34 af 29. maj 1959), der nærmere foreskriver enkeltheder om de tekniske data vedrørende atomanlæg, der skal meddeles Kommissionen, for at denne kan gennemføre sikkerhedskontrollen.

Kapitel VIII (art. 86-91): Ejendomsretten

Fællesskabet har ejendomsret til specielle fissile materialer produceret i eller importeret til et medlemsland, dog kun for så vidt materialet er undergivet sikkerhedskontrollen. Forsyningsagenturet fører på Fællesskabets vegne en særlig statusopgørelse over det spaltelige materiale; medlemslandene og brugerne i disse